EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 10.10.2024
COM(2024) 474 final

ANNEX 5

LIITE

asiakirjaan

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

elpymis- ja palautumistukivälineen täytäntöönpanosta

Liite V: Elpymis- ja palautumistukivälineen lopulliset tuensaajat

Tässä liitteessä selvennetään elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen mukaista lopullisten tuensaajien käsitettä ja sitä, missä laajuudessa julkaistaan – kuten elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 25 a artiklassa edellytetään – tiedot sadasta lopullisesta tuensaajasta, jotka saavat elpymis- ja palautumistukivälineestä eniten rahoitusta toimenpiteiden toteuttamiseen.

Kuka on elpymis- ja palautumistukivälineen lopullinen tuensaaja?

Määritelmä

Lopullisen tuensaajan määritelmä perustuu suoraan elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 22 artiklan 2 kohdan d alakohtaan. Tämän säännöksen mukaisesti lopullisella saajalla tarkoitetaan viimeistä elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettavaan toimenpiteeseen varoja saavaa tahoa, joka ei ole toimeksisaaja tai alihankkija. Lopulliset tuensaajat on erotettava tuensaajista, joita ovat tukivälineen puitteissa jäsenvaltiot. Koska elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen muissa artikloissa ei ole toisenlaista lopullisten tuensaajien määritelmää, 22 artiklan 2 kohdan d alakohdan määritelmää on sovellettava järjestelmällisesti tulkittaessa asetuksen muita säännöksiä, erityisesti sen 25 a artiklaa. Näin voidaan noudattaa yhteisiä tulkintaperiaatteita ja varmistaa asetuksen yhdenmukainen ja johdonmukainen täytäntöönpano.

Eräät määritelmän keskeiset käsitteet edellyttävät tarkempaa selitystä:

- ”*viimeinen taho*”: Lopullinen tuensaaja voi olla joko luonnollinen henkilö (esimerkiksi kansalainen) tai oikeushenkilö (esimerkiksi ministeriö, julkinen laitos, alue- tai paikallisviranomainen, yhdistys, hyväntekeväisyysjärjestö tai yritys). Varoja saavia välittäjinä toimivia tahoja (esimerkiksi ministeriöitä tai virastoja, jotka eivät ole hankintaviranomaisia mutta jotka ainoastaan jakavat varoja eteenpäin) ei tulisi pitää viimeisenä tahona (ks. myös lisätiedot jäljempänä).
- ”*varoja vastaanottava*”: Jotta tahoa voitaisiin pitää lopullisena tuensaajana, sen on täytynyt vastaanottaa rahansiirto[1] tarkoitukseen, joka on ilmoitettu elpymis- ja palautumistukivälineestä neuvoston täytäntöönpanopäätöksen mukaisesti tuettavan toimenpiteen yhteydessä.

[1] Jos lopullinen tuensaaja on (alue- tai paikallis-) viranomainen, eri viranomaisten välistä rahansiirtoa ei välttämättä aina tehdä. Näin ollen tällaisissa tapauksissa voi olla kyse myös talousarvion maksumäärärahojen kohdentamisesta eli määrärahoista, jotka asetetaan talousarviossa käyttöön talousarviositoumusten mukaisten maksujen suorittamiseksi.

- ”*elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettavaan toimenpiteeseen*”: lopullinen tuensaaja saa varoja kansallisesta talousarviosta neuvoston täytäntöönpanopäätökseen sisältyvän toimenpiteen toteutusta varten.
- ”*joka ei ole toimeksisaaja tai alihankkija*”: Elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 22 artiklan 2 kohdan d alakohdassa mainitaan lopulliset tuensaajat toimeksisaajista ja alihankkijoista erillisinä tahoina[2].

Sadan suurimman lopullisen tuensaajan luettelon osalta 25 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa edellytetään, että julkaistaviin tietoihin sisällytetään ”*kunkin saajan saama varojen määrä*”. Tässä yhteydessä varojen sitominen ja pelkkä oikeudellisen sitoumuksen allekirjoittaminen (esimerkiksi sopimuksen tekeminen) lopullisen tuensaajan hyväksi ei riitä osoittamaan, että määrä on saatu, sillä tämän säännöksen (ja eniten rahoitusta saaneiden lopullisten tuensaajien asianmukaisen määrittämisen) olisi perustuttava suoritettuihin maksuihin.[3]

Viranomaiset

Lopullinen tuensaaja on määritettävä **toimenpidekohtaisesti**, myös silloin, jos viimeisenä varoja vastaanottavana tahona on viranomainen (muu kuin toimeksisaaja tai alihankkija). Yksi esimerkki tapauksesta, jossa viranomaista voitaisiin pitää lopullisena tuensaajana, olisi julkisen sairaalan rakentaminen, jos viranomainen saa varoja ja allekirjoittaa suoria rakennussopimuksia toimeksisaajien kanssa ilman, että siihen osallistuu muita välittäjiä.

Sitä vastoin jos viranomainen valtuuttaa toisen tahon allekirjoittamaan tarvittavat sopimukset toimenpiteen toteuttamiseksi siten, että viranomainen ei allekirjoita suoria sopimuksia toimeksisaajien kanssa, kyseinen taho, joka vastaanottaa varoja ja allekirjoittaa sopimukset, olisi katsottava lopulliseksi tuensaajaksi. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun viranomainen käyttää toimenpiteen toteuttamiseen erillistä virastoa, joka järjestää tarjouspyynnön ja allekirjoittaa sopimukset toimeksisaajan kanssa.

Varoja hallinnoivia täytäntöönpanoelimiä (esimerkiksi täytäntöönpanoelin, joka hallinnoi pk-yritysten epäsuoria rahoitusohjelmia, tai valtion virasto, joka hallinnoi maksuvirtoja muille viranomaisille) ei edellä esitetyistä syistä yleensä katsota tietyn toimenpiteen lopullisiksi tuensaajiksi.

On myös tapauksia, joissa viranomaisella voi olla kaksoisrooli, jossa se yhden toimenpiteen yhteydessä hallinnoi varoja ja on toisen toimenpiteen yhteydessä lopullinen tuensaaja. On

[2] Jos hankintaviranomainen tekee toimeksisaajien kanssa suoraan sopimuksia elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettavan toimenpiteen toteuttamisesta, tämä hankintaviranomainen on lopullinen tuensaaja (ks. jäljempänä olevat lisäesimerkit tapauksista, joissa julkisyhteisöt ovat elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettavien toimenpiteiden yhteydessä lopullisia tuensaajia). On myös tapauksia, joissa erillinen virasto tai yksityinen yritys käyttää toimeksisaajia, jolloin virasto tai yksityinen yritys olisi katsottava lopulliseksi tuensaajaksi.

[3] Tämä ei rajoita elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 22 artiklan 2 kohdan d alakohdan i–iii alakohdassa säädettyä velvoitetta kerätä tietoja lopullisista tuensaajista, toimeksisaajista, alihankkijoista ja tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista tarkastusta ja valvontaa varten ja tarjota vertailukelpoisia tietoja varojen käytöstä jo sitoumusvaiheessa (eli avustussopimuksen tekemisen yhteydessä).

tärkeää huomata, että tässä tapauksessa viranomaista ei pidetä ensimmäisen toimenpiteen yhteydessä lopullisena tuensaajana, mutta toisen toimenpiteen yhteydessä sitä olisi pidettävä lopullisena tuensaajana.

Vaikka lopullisen tuensaajan määrittäminen on aina tehtävä toimenpidekohtaisesti, jäljempänä annetaan edellä esitetyn määritelmän perusteella useita esimerkkejä siitä, milloin lopullinen tuensaaja on viranomainen. Kaikissa tällaisissa tapauksissa julkinen elin on viimeinen elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettavaan toimenpiteeseen varoja saava taho, joka ei ole toimeksisaaja tai alihankkija:

1. **Kokonaisuudessaan julkinen investointi, jossa julkinen elin saa varoja elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettavaan toimenpiteeseen, josta on yleistä hyötyä**. Esimerkiksi Kreikan infrastruktuuri- ja liikenneministeriö on nimetty Keski-Kreikan valtatien rakentamisessa lopulliseksi tuensaajaksi. Tiehankkeen toimeksisaajat ja alihankkijat eivät ole lopullisia tuensaajia. Toisessa esimerkissä Saksan osavaltioiden opetusministeriöt ovat elpymis- ja palautumistukivälineen varojen lopullisia saajia, kun ne käyttävät näitä varoja digitaalisten laitteiden ostamiseen yksittäisille julkisille kouluille.
2. **Julkinen elin saa varoja elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettavaan toimenpiteeseen, johon liittyy palvelujen tarjoaminen yksityiselle sektorille ja/tai kansalaisille.** Skenaarioita on kaksi:
   i. **Julkinen elin voi tarjota palvelun itse**, kuten Ljubljanan biotekniikan koulutuskeskus, joka tarjoaa koulutusta yritysten mentoreille, tai Amsterdamin ja Maastrichtin akateemiset terveydenhoitokeskukset, jotka saavat tukea sähköisten terveyspalvelujen tarjoamiseen kodeissaan oleville potilaille.
   ii. Julkinen elin voi **ulkoistaa palvelujen tarjoamisen**, kuten Romanian digitalisaatioviranomainen. Se rahoittaa ohjelmaa, joka mahdollistaa pk-yritysten työntekijöiden täydennys- ja uudelleenkoulutuksen heidän työnantajiensa toimittamien hakemusten perusteella. Koulutuksen järjestävät valitut koulutusyritykset (Romanian digitalisaatioviranomainen maksaa niiden palveluista suoraan). Nämä koulutusyritykset ovat toimeksisaajia, joten niitä ei voida pitää lopullisina tuensaajina.

Sekä i että ii kohdassa lopulliset tuensaajat ovat julkisia elimiä, jotka saavat varoja kyseisiin elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettaviin toimenpiteisiin.

Holdingyritykset

Jos holdingyritys omistaa useita yrityksiä tai käyttää niissä määräysvaltaa, on arvioitava **tapauskohtaisesti**, muodostaako konserni yhden elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevassa asetuksessa tarkoitetun lopullisen tuensaajan.

Jos sopimus, avustus tai vastaava instrumentti myönnetään holdingyritykselle, lopullisen tuensaajan määrittäminen määräytyy sen mukaan, millä perusteella sopimus, avustus tai vastaava instrumentti on myönnetty. Jos se on myönnetty ”vain” holdingyritykselle (eli ei yhdelle tai useammalle konserniin kuuluvalle yritykselle), lopullisena tuensaajana on ainoastaan holdingyritys. Jos se on myönnetty suoraan yrityksille, jotka kuuluvat konserniin, kaikkia asianomaisia yhteisöjä pidetään yhtä lailla lopullisina tuensaajina. Jos se on myönnetty tytäryritykselle (eli ei holdingyritykselle tai yrityksille, jotka kuuluvat konserniin), kyseinen tytäryritys on lopullinen tuensaaja.

Uudistusten ja kustannuksettomien toimenpiteiden lopulliset tuensaajat

Kustannuksettomilla toimenpiteillä tarkoitetaan toimenpiteitä, joiden osalta jäsenvaltiot eivät ole sisällyttäneet odotettuja kustannuksia elpymis- ja palautumissuunnitelmiensa mukana toimitettuun ennakkokustannusarvioon.[4] Vaikka tämä koskee pääasiassa uudistuksia, tällaisia tapauksia on myös investointien joukossa.

Elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevassa asetuksessa ei erotella toisistaan toimenpiteitä, joihin sisältyy odotettuja kustannuksia, ja toimenpiteitä, joihin ei sisälly odotettuja kustannuksia. Elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettaviin toimenpiteisiin sovellettavia velvoitteita, jotka koskevat lopullisia tuensaajia koskevien tietojen keräämistä ja tallentamista, sovelletaan riippumatta siitä, onko toimenpiteen osalta esitetty odotettuja kustannuksia vai ei. Elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 22 artiklan mukaisesti merkityksellistä on se, onko kyseessä ”tukivälineestä tuettuihin toimenpiteisiin liittyvä varojen käyttö”[5] . ’Varoilla’ tarkoitetaan kaikkea elpymis- ja palautumissuunnitelmaan sisältyvien toimenpiteiden yhteydessä saatua julkista rahoitusta, olipa se peräisin kansallisista tai EU:n lähteistä (ei pelkästään elpymis- ja palautumistukivälineestä), 22 artiklan 2 kohdan d alakohdan iv alakohdassa säädetyn mukaisesti.

- Siltä osin kuin kyseessä on tällainen julkisten varojen käyttö (odotetuista kustannuksista riippumatta), lopullisina tuensaajina olisi pidettävä niitä tahoja, jotka viimeisenä saavat tällaisia varoja.
- Siltä osin kuin kyseessä ei ole tällainen julkisten varojen käyttö (odotetuista kustannuksista riippumatta), lopullista tuensaajaa ei ole.

[4] Monet elpymis- ja palautumissuunnitelmat sisältävät toimenpiteitä, joiden osalta jäsenvaltio ei ole esittänyt arvioituja kustannuksia. Nämä ovat niin kutsuttuja kustannuksettomia toimenpiteitä. Vaikka kustannuksettomien toimenpiteiden sisällyttäminen suunnitelmiin ei lisää jäsenvaltion määrärahoja, se kytkee elpymis- ja palautumistukivälineen tuen maksamisen näiden toimenpiteiden toteuttamiseen liittyvien välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamiseen.

[5] Tämä ei rajoita elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 9 artiklan soveltamista. Kyseisessä artiklassa säädetään, että ”*[u]udistuksille ja investointihankkeille voidaan myöntää tukea muista unionin ohjelmista ja välineistä edellyttäen, että tällaisella tuella ei kateta samoja kustannuksia*”. Mahdollisen päällekkäisen rahoituksen osalta voidaan näin ollen todeta, että jos jäsenvaltio ei ole ilmoittanut elpymis- ja palautumissuunnitelmassa kustannuksia – eli kyseessä on kustannukseton toimenpide – tällaisen toimenpiteen päällekkäinen rahoitus ei määritelmän mukaan voi olla mahdollista.

Vaikka elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevassa asetuksessa ei tehdä oikeudellisesti merkittävää eroa uudistusten ja investointien välillä, uudistusten osalta oletetaan, että kustannuksettomat uudistukset eivät aiheuta kansallisia menoja. Tällainen olettamus voidaan kumota, jos neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä selkeästi säädetään kansallisista menoista (esimerkiksi tutkimuksen hankkimiseksi tehtävä hankinta).

Sataa suurinta lopullista tuensaajaa koskevien tietojen julkaisemista varten toteutettavan raportoinnin laajuus

Elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 25 a artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on raportoitava sadasta lopullisesta tuensaajasta, jotka saavat eniten rahoitusta elpymis- ja palautumistukivälineestä. Tätä varten olisi otettava huomioon elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettujen toimenpiteiden toteuttamiseen elpymis- ja palautumistukivälineen elinkaaren aikana saatu kokonaisrahoitus (riippumatta siitä, tuetaanko niitä takaisinmaksettavalla tai ei-takaisinmaksettavalla tuella) eli kaikki julkinen rahoitus, joka on tarpeen neuvoston täytäntöönpanopäätöksen asiaankuuluvien välitavoitteiden tai tavoitteiden saavuttamiseksi. Saadun rahoituksen määrä olisi laskettava kumulatiivisesti 1. helmikuuta 2020 alkaen kunkin lopullisen tuensaajan raportointihetkeen asti kaikkien elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettujen toimenpiteiden osalta.

Jäsenvaltioiden olisi tarkasteltava kaikkia elpymis- ja palautumissuunnitelmiinsa sisältyviä toimenpiteitä, joissa lopulliselle tuensaajalle on jo suoritettu maksu, riippumatta siitä, onko jäsenvaltio jo saavuttanut asiaankuuluvat välitavoitteet ja tavoitteet, esittänyt maksupyynnön tai saanut rahoitusta tukivälineestä. Näin on siksi, että jäsenvaltiot saavat maksuja jälkikäteen komission arvioitua, että asiaankuuluvat välitavoitteet ja tavoitteet on saavutettu tyydyttävästi (ja riippumatta mahdollisesti aiheutuneista menoista).

Toimitettavat tiedot

Elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 25 a artiklassa täsmennetään, mitkä tiedot on julkaistava:

a. jos kyseessä on oikeushenkilö, saajan täydellinen virallinen nimi ja arvonlisäverotunniste tai verotunniste, jos sellainen on saatavilla, tai muu kansallinen yksilöllinen tunniste;
b. jos kyseessä on luonnollinen henkilö, saajan etu- ja sukunimi;
c. kunkin saajan saama varojen määrä ja niihin liittyvät toimenpiteet, joita varten jäsenvaltio on saanut rahoitusta tukivälineestä.

Elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioita kannustetaan toimittamaan lisätietoja elpymis- ja palautumissuunnitelmiinsa sisältyvistä yksittäisistä hankkeista, jotka saavat rahoitusta (esim. sijainti, toteuttamisen tila ja saatu

määrä). Näitä tietoja hyödynnetään myös elpymis- ja palautumistukivälineen verkkosivustolla olevassa elpymis- ja palautumistukivälineestä tuettujen hankkeiden interaktiivisessa kartassa.

Jäsenvaltiot voivat julkaista luettelon, jossa tukea saaneita on enemmän kuin elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevassa asetuksessa asetettu sadan lopullisen tuensaajan vähimmäismäärä.

Raportoinnin aikataulu

Muutetussa elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevassa asetuksessa ei aseteta jäsenvaltioille erityistä määräaikaa (vähintään) sadan suurimman lopullisen tuensaajan tietojen päivittämiselle. Siinä kuitenkin velvoitetaan jäsenvaltiot päivittämään nämä julkaistut tiedot kahdesti vuodessa. Koska komission on koottava yhteen ja julkaistava tiedot, se on kehottanut jäsenvaltioita päivittämään kansallisissa portaaleissaan julkaistut tiedot ja toimittamaan päivitetyt tiedot komissiolle samaan aikaan puolivuosittaisen raportoinnin kanssa huhti- ja lokakuussa.

Henkilötietoihin liittyvät näkökohdat sataa suurinta lopullista tuensaajaa koskevien tietojen julkaisemisen yhteydessä

Jos lopulliset tuensaajat ovat luonnollisia henkilöitä ja julkaistaan henkilötietoja, asianomaisen jäsenvaltion on elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 25 a artiklan 4 kohdan mukaisesti ja oikeasuhteisuuden ja yksityisyyden kunnioittamisen varmistamiseksi poistettava tiedot kahden vuoden kuluttua sen varainhoitovuoden päättymisestä, jona rahoitus on maksettu lopulliselle tuensaajalle. Tätä säännöstä sovelletaan ainoastaan, kun julkaistaan henkilötietoja, eli kun lopullinen tuensaaja on luonnollinen henkilö. Säännöstä ei sovelleta julkaisupäivästä alkaen, vaan ”*kahden vuoden kuluttua sen varainhoitovuoden päättymisestä, jona rahoitus on maksettu lopulliselle tuensaajalle*”. Tämä edellyttää, että tietoja ei poisteta kaksi vuotta *julkaisemisen* jälkeen, vaan kaksi vuotta sen varainhoitovuoden päättymisen jälkeen, jolloin tuensaaja on viimeksi saanut elpymis- ja palautumistukivälineen rahoitusta.

Jäsenvaltioiden on päivitettävä tiedot kahdesti vuodessa, ja ne voivat päättää poistaa vanhat tiedot kahden vuoden kuluttua (ellei tällaisiin tietoihin sisälly henkilötietoja, jolloin tiedot tulisi tällöin poistaa, ks. edellinen kohta). Komissio muistuttaa, että varainhoitoasetuksen 132 artiklan mukaisesti tiedot on säilytettävä myös sen jälkeen, kun edellä mainitut tiedot on poistettu julkisista tiedoista. Tähän viitataan myös rahoitussopimuksen 11 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja tapauksen mukaan myös lainasopimuksen 20 artiklan 1 kohdan d alakohdassa.

Tällä perusteella poistetut tiedot olisi kuitenkin edelleen otettava huomioon laskettaessa saatujen varojen kokonaismäärää, jos sama luonnollinen henkilö saa lisärahoitusta.

Lisäksi elpymis- ja palautumistukivälineeseen sovelletaan joitakin poikkeuksia, joista säädetään elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 25 a artiklan 3 kohdassa varainhoitoasetuksen 38 artiklan 3 kohtaan viitaten. Ne koskevat seuraavia tapauksia:

- luonnollisille henkilöille maksetut koulutustuet ja kaikki muu suora tuki, joka on myönnetty sitä eniten tarvitseville luonnollisille henkilöille, kuten työttömille ja pakolaisille (varainhoitoasetuksen 191 artiklan 4 kohdan b alakohta)
- arvoltaan erittäin vähäiset sopimukset, jotka tehdään ammatillisen pätevyyden perusteella valittujen asiantuntijoiden kanssa (varainhoitoasetuksen 237 artiklan 2 kohta), sekä arvoltaan erittäin vähäiset sopimukset, joiden arvo on alle 15 000 euroa (varainhoitoasetuksen liitteessä I olevassa 14.4 kohdassa tarkoitettu määrä)
- rahoitusvälineistä myönnetyn rahoitustuen määrä, joka on vähemmän kuin 500 000 euroa
- jos tietojen julkaiseminen saattaa uhata asianomaisten henkilöiden tai yhteisöjen oikeuksia ja vapauksia, sellaisina kuin ne ovat suojattu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, tai vahingoittaa saajien kaupallisia etuja.

Elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen 25 a artiklan 3 kohdan ja hallintokäytännön mukaisesti lopullisia tuensaajia koskevia tietoja ei tarvitse julkaista, jos kyseessä on alle 15 000 euron suuruinen suorassa hallinnoinnissa myönnetty rahoitustuki (vrt. varainhoitoasetuksen mukainen raportointipoikkeus, joka koskee arvoltaan erittäin vähäisiä sopimuksia, jotka tehdään ammatillisen pätevyyden perusteella valittujen asiantuntijoiden kanssa (varainhoitoasetuksen 237 artiklan 2 kohta), sekä arvoltaan erittäin vähäisiä sopimuksia, joiden arvo on alle 15 000 euroa).

Joka tapauksessa on epätodennäköistä, että tällaisten vähäisten määrien saajat päätyvät sadan suurimman lopullisen tuensaajan luetteloon, joka jäsenvaltioiden on elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevan asetuksen nojalla julkaistava.

Huomioitavaa sadan suurimman lopullisen tuensaajan tietojen julkaisemista varten ilmoitettavista määristä

Lopullisen tuensaajan saamien elpymis- ja palautumistukivälineen varojen 25 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu määrä olisi ilmoitettava euroina. Muissa valuutoissa saadut määrät olisi muunnettava euroiksi käyttäen Euroopan komission käyttämää viimeisintä kuukausittaista muuntokurssia (InforEuro: https://commission.europa.eu/funding-tenders/procedures-guidelines-tenders/information-contractors-and-beneficiaries/exchange-rate-inforeuro_fi), jota sovelletaan raportointipäivänä, eli sovellettavan muuntokurssin olisi oltava mahdollisimman lähellä raportointipäivää.